

ΝΕΩΤΕΡΑΙ ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ

ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΝ ΦΩΣ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΥΡΜΟΥ ΤΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ.

‘Απλοῖς λύχνος ἑλαίου μετά τίνος ἀνταυγαστῆρος εἶνε,
ώς γνωστόν, τὸ μόνον φωτιστικὸν μέσον τοῦ συρμοῦ τῶν
σιδηροδρόμων. Οὐ φωστὴρ ὅμως οὔτος ἔχει λίαν ἀνίσχυ-
ρον ἐντασιν, ἐλαχίστη δὲ τῆς ὁδοῦ καμπυλότης, χαράδρα
ἢ πληθὺς δένδρων, κρύπτουσιν αὐτὸν εἰς πᾶσαν στιγμήν.
Δὲν θὰ ἥτο δὲ ἀδιάφορον, ἐὰν ισχυρὰ φωταγώγησις ἐκ
τοῦ ὕψους τοῦ συρμοῦ ἀνήγγελλε μακρόθεν τὴν ἄφιξιν
αὐτοῦ. Εἰς ἐκπλήρωσιν λοιπὸν τῆς ἐργασίας ταύτης προώ-
ρισται τὸ ἡλεκτρικὸν φῶς, ὅπερ παρέχει ἀπλῇ τις ἡλε-
κτροδυναμικὴ μηχανὴ Gramme, κινουμένη ὑπὸ μικρᾶς
ποσότητος ἀτμοῦ τῆς ἀτμομηχανῆς τοῦ σιδηροδρόμου.
Πρὸς συγκέντρωσιν τῶν ἀκτίνων προστίθεται εἰς ἀνταυ-
γαστῆρ, προσσρίπτων αὐτὰς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἐν εἴδει παραλ-
λήλου δέσμης, οὕτω δὲ φωτίζων μετὰ μεγάλης ἐντάσεως
τὴν διαβαινομένην ὁδόν.

Τὸ σύστημα τοῦτο, δί' οὐ τῷ 1873 ὁ Jablochkoff ἐφώτιζε τὴν ἀπὸ Μόσχας εἰς Κούρσκην ὁδὸν τοῦ σιδηροδρόμου, κατὰ τὰς ὁδοιπορίας Ἀλεξάνδρου τοῦ Β', προετάθη εἰς πολλὰς εὐρωπαϊκὰς ἔταιρίας σιδηροδρόμων, ἀλλ' ἔτι δὲν ἔγεινε παραδεκτὸν διὰ τρόπου λίαν εύνοϊκοῦ, τῶν μηχανικῶν ἀνθυσταμένων εἰς τὴν ἐγκαθίδρυσιν αὐτοῦ.

‘Οπωσδήποτε καὶ ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, ὁ διὰ τοῦ ἡλεκτρισμοῦ φωτισμὸς τῶν σιδηροδρόμων δὲν ἐδοκιμάσθη σούβαρῶς ἐν Εὐρώπῃ, ἐν Γαλλίᾳ δὲ μόνον ἐπὶ τοῦ βρούσου σιδηροδρόμου, τῷ 1879. Ἰδοὺ τὸ σύστημα αὐτοῦ, ὅπερ ἐτέθη ἐν ἐνεργείᾳ ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ Girouard.

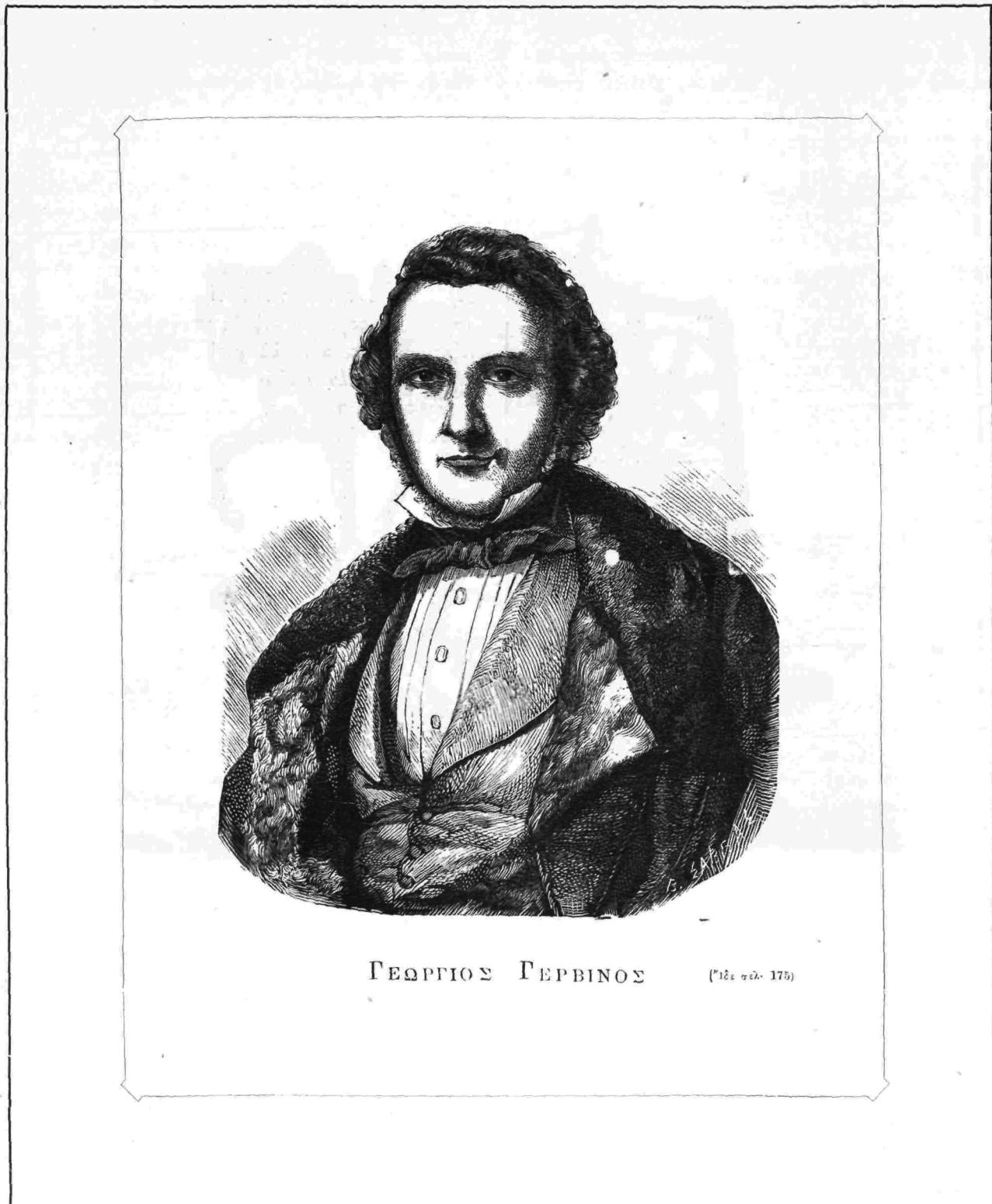
Ἐπὶ τοῦ ἐφοδιαστηρίου (tendev)¹ ὑπάρχει δυναμοθετική τις μηχανή Gramme, παράγουσα φῶς, λαμβάνουσα δὲ τὴν κίνησιν αὐτῆς ἀπὸ τοῦ ἄξονος τῆς ἀμάξης ταύτης. Ἐμπροσθεν τῆς ἀτμαμάξης, ἐν συγκοινωνίᾳ μετὰ τῆς δυναμοθετικῆς μηχανῆς, κεῖται ἡ εἰς μακρὰν ἀπόστασιν τὸ φῶς τοῦτο βάλλουσα φωτιστικὴ συσκευή, συγκειμένη ἔκ τινος λύχνου Jablochekoff καὶ ἴσχυροῦ τινος παραβολικοῦ ἀνταυγαστῆρος. Ἐπηργυρωμένη τις οὐελίνη πλάξῃ ἡ μᾶλλον ἐπιλευκοχρυσωμένη, ἔχουσα κλίσιν 45 μοιρῶν, δέχεται τὴν φωτεινήν δέσμην καὶ δύναται νὰ διευθύνῃ κατὰ τὴν βούλησιν τοῦ μηχανικοῦ, διότι περιβάλλεται ὑπὸ τινος εὔκινήτου στεφάνης (cadre), ἣτις ἐπιτρέπει εἰς αὐτὸν νὰ κινῇ αὐτὴν πρὸς τὰ δεξιὰ ἢ "πρὸς τ' ἀριστερά, μένουσα πάντοτε ἐπὶ τῆς αὐτῆς γωνίας. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐπιλευκοχρυσωμένη αὐτῇ πλάξει εἶνε ἡμιδιαφανής, μέρος μόνον τῆς φωτεινῆς δέσμης διευθύνεται παραλλήλως τῇ ὁδῷ· τὸ λοιπὸν ρίπτεται καθέτως πρὸς τὰ ἄνω, σχηματίζον κωνικὴν δέσμην, ἣτις ἐπιτρέπει μακρόθεν νὰ φαίνηται ὁ συρμός, καὶ ἂν ἔτι εὑρίσκηται ἐν χαράδρᾳ, ἡ μεταξὺ δένδρων, γεφύρας καὶ λοιπῶν ἐμπόδιων.

‘Ο δυνάμενος τὰ μεγάλα δύναται καὶ τὰ μικρά. Τὸ

⁴ Αποθήκη θάλατος, ἀνθράκων καὶ λοιπῶν ἔφοδίων κειμένη ὅπει-
σθεν τῆς ἀτμαζένης.

κοινὸν τοῦτο ῥήτὸν ἐφαρμόζεται κάλλιστα εἰς τὸν ἡλεκτρικὸν φωτισμὸν τοῦ συρμοῦ τῶν σιδηροδρόμων. Ἀφοῦ ἐνησχολήθησαν εἰς τὸν διὰ τοῦ ἡλεκτρισμοῦ φωτισμὸν τῆς ὁδοῦ, ἐπειράθησαν διὰ τοῦ αὐτοῦ ἡλεκτρισμοῦ νὰ

συμπεπυκνωμένου ἀεριόφωτος· ἀλλ' ἡ διανομὴ τοῦ ἀεριόφωτος ἐν ταῖς διαφόροις ἀμάξαις ἐκ τῆς γενικῆς ἀποθήκης εἶνε δυσκολώτατον νὰ γείνῃ ἐπὶ συρμῶν, ἀφ' ὃν συχνάκις ἀφαιροῦσιν ἢ προσθέτουσιν ἀμάξας κατὰ τὴν ὁδοιπορίαν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΒΙΝΟΣ

(1812-1861. 175)

φωτίσωσι καὶ τὸ ἔσωτερικὸν τῶν ἀμαξῶν. Εἶνε γνωστὸν πόσσον γλίσχρον εἶνε τὸ φῶς, ὅπερ φωτίζει αὐτὰς κατὰ τὴν νύκτα, ἡ τὴν διάδασιν ὑπογείου σύριγγος. Ἐντεῦθεν ἔταιριαί τινὲς ἐν Ἀγγλίᾳ, ἀντικατέστησαν τὸ δι' ἑλαίου λυχνίδιον διὰ μυξωτῆρος τρεφομένου ὑπὸ δοχείου πλήρους

διὰ τοῦτο παρητήθη καὶ τὸ ἐν Ἀγγλίᾳ διὰ γενικῆς ἀποθήκης ἀεριόφωτος σύστημα. Ο W. Sug ὅμως ἔθηκεν ἐπὶ τῆς ὄροφης ἐκάστης ἀμάξης κιβώτιον περιέχον φωταέριον λίαν ισχυρῶς συμπεπυκνωμένον, καὶ ἐπαρκοῦν εἰς τὴν ἐν μακραῖς νυξὶ διατροφὴν τῆς λυχνίας.

Εἶναι φανερόν, ὅτι διάπυρός τις ἡλεκτρικὸς λύχνος τιθέμενος ἐν ἑκάστῳ χωρίσματι καὶ διατηρούμενος ὑπό τίνος μηχανῆς Gramme, κειμένης ἐν τῷ ἐφοδιαστηρίῳ ἥθελεν ἀντικαταστήσει ἐπωφελέστατα τὸ συμπεπυκνωμένον ἀεριόφως, ὅπερ περιέχεται ἐν τῷ κιβωτίδιῳ τῷ τιθεμένῳ ἐπὶ τῆς ὄροφης ἑκάστης ἀμάξης. Τὰ ρευματαγωγὰ νήματα τοῦ ἡλεκτρισμοῦ, ἀπλῶς πρὸς ἄλληλα συνδεόμενα διά τίνος δι' ἀλύσεως προσκολλήσεως μετὰ τῆς σιδηρᾶς ἀγκυρίδος καὶ τῶν συνδετικῶν ἀλύσεων, αἴτινες ἔνοο-

Ἐν Γαλλίᾳ, ἐπὶ τοῦ ἀνατολικοῦ σιδηροδρόμου, ἐπειρθῆσαν τῷ 1879 νὰ φωτίσωσι τὰ διαχωρίσματα διὰ 30 λυχνιῶν συστήματος Maxim'i τρεφομένων ὑπό τίνος μηχανῆς Gramme, τιθεμένης ἐν τῇ πρώτῃ φορτηγίδι καὶ διευθυνομένης ὑπὸ μηχανικῆς συνδέσεως μετὰ τοῦ ἄξονος αὐτῆς. Τὸ μόνον καὶ ἐνταῦθα κακὸν εἶνε, ὅτι, ὅταν ὁ συρμός σταματᾷ, ἡ μηχανὴ παύει τοῦ κινεῖσθαι καὶ ἐπομένως, παράδοξον ἀποτέλεσμα, τὸ φῶς πρέπει νὰ σβύνηται ἐν ταῖς ἀμάξαις εἰς πάντα σταθμὸν τοῦ συρμοῦ· ἐὰν

Η ΝΕΑ ΑΡΔΕΥΤΙΚΗ ΜΗΧΑΝΗ

(18ε σελ. 175)

οι πρὸς ἄλλήλας τὰς ἀμάξας, οὐδεμίαν ἥθελον προξενήσει δυσχέρειαν ἐξ ἐκείνων, ἃς γεννῶσιν οἱ πρὸς ἀγωγὴν τοῦ ἀεριόφωτος χρησιμεύοντες μοιλύβδινοι σωλῆνες, ὅταν μεταφέρωσιν αὐτὸν ἐκ τῆς γενικῆς ἀποθήκης. Τὸ μόνον ἀσύμφορον, ὅπερ παρουσιάζει τὸ σύστημα τοῦτο εἶνε ἡ ἡλεκτρομηχανή, ὡς ἀποσπῶσα ἵκανὴν ποσότητα ἐκ τῆς δυνάμεως τοῦ ἀτμοῦ. Πρὸς ἀντικατάστασιν τῆς μηχανῆς ταύτης ἐδοκίμασαν ἐν Ἀγγλίᾳ τοὺς ἐπισωρευτὰς Faure, οἵτινες πολὺ ἀπλοποιοῦσι τὴν παραγωγὴν τοῦ φωτός, ἀφοῦ σύδεν ἥθελεν αἰτηθῆ παρὰ τοῦ κινητῆρος τοῦ συρμοῦ· τὸ σύστημα δὲ τοῦτο φαίνεται τὸ μᾶλλον εὔλογον.

κατὰ τύχην ἡ ἀμαξοστοιχία ἐσταμάτα ἐν τῷ μέσῳ ὑπογείου σύριγγος μελαίνης, ὥσπερ κλίδανος, πάραυτα τὸ φῶς ἥθελεν ἐκλείψει ἐν ἀπάσαις ταῖς ἀμάξαις· ἥθελεν ἀποποιηθῆ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ ἀκριβῶς καθ' ἣν στιγμὴν εἶνε χρήσιμον.

"Οπως προλαμβάνουσι λοιπὸν τὰς παραδόξους ταύτας ἐκλείψεις τοῦ φωτός, ἐκτὸς τῆς μηχανῆς Gramme, ἡτὶς τρέφει τοὺς λύχνους Maxim'i, μεταχειρίζονται ἐν τῷ ἀνατολικῷ σιδηροδρόμῳ τῆς Γαλλίας καὶ τοὺς ἐπισωρευτὰς Faure, οἵτινες πληρούμενοι ἡλεκτρισμοῦ κατὰ τὴν κίνησιν τῆς ἀμισχοστοιχίας δι' αὐτῆς ταύτης τῆς κινήσεως

έμποδίζουσι τὰς κατὰ σταθμούς τοῦ συρμοῦ ἀποσβέσεις τῶν φωτιστικῶν λυχνιῶν.

Βλέπομεν ἐν τούτοις διὰ τῆς τελευταίας μερικότητος ταύτης, ὅτι ἡ ἔγκαθίδρυσις τοῦ ἡλεκτρικοῦ φωτισμοῦ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῶν ἀμαξῶν δὲν εἶναι ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τόσον ἀπλῆ, δοσον ἥθελε τὶς ὑποθέσει κατ' ἀρχάς, καὶ ὅτι τὸ δι' ἔλαιου λυχνίδιον, ὅπερ φωτίζει τὰς ἀμάξας ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπιστημονικῆς ἀξιώσεως, δὲν εύρισκεται ἔτι εἰς τὴν στιγμὴν τοῦ νὰ παυθῇ ἀπὸ τῆς σεμνῆς αὐτοῦ ὑπηρεσίας.

(Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ).

I. X. ΒΛΑΣΣΗΣ.

Η ΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ

ΑΙ ΠΡΟΛΗΨΕΙΣ ΤΩΝ ΙΑΠΩΝΩΝ

Ἐκαστον ἔθνος ἔχει καὶ τὰς προλήψεις του, αἵτινες δύναντα νὰ ὀνομασθῶσι δοξασίαι οὐδεμίαν ἔχουσαι πραγματικὴν βάσιν καὶ αἵτινες περιορίζονται εἰς στενότερον κύκλον ἐπιρροῆς, ἢ αἱ θρησκευτικαὶ δεισιδαιμονίαι.

Ἐν Ἰαπωνίᾳ ως καὶ ἐν πολλαῖς ἀλλαῖς πόλεσιν αἱ προλήψεις ἐπενεργοῦσιν ισχυρότατα εἰς πάσας τὰς κατωτέρας τάξεις τῆς κοινωνίας.

Αἱ ἔξης ἔρανισθεῖσαι ἐκ τοῦ ἀξιολόγου περὶ Ἰαπωνίας συγγράμματος τοῦ τέως καθηγητοῦ τοῦ ἐκεῖ αὐτοκρατορικοῦ Πανεπιστημίου κ. Griffis εἶναι ὀλίγαι ἐκ τῶν γενικωτέρων προλήψεων τῆς Ἰαπωνίας.

«Οἱ Ἰαπωνες οὐδέποτε σαρόνουσι τὴν οἰκίαν ἀμέσως ἀφοῦ ἀναχωρήσῃ τὶς ἔξ αὐτῆς, φρονοῦντες, ὅτι τοῦτο εἶναι ίσοδύναμον μὲ τὸ ἐκβάλλειν ἐκ τῆς οἰκίας τὴν εὐημερίαν της.

Εἰς τὴν τελετὴν τοῦ γάμου οὔτε ὁ νυμφίος οὔτε ἡ νύμφη φέρει ἔνδυμα πορφυροῦ χρώματος, ἐκ φόδου μήπως ὁ σύνδεσμος τοῦ γάμου θραυσθῇ ταχέως, ως καὶ τὸ πορφυροῦ χρώμα ἀφανίζεται εὐκολώτερον πάντων.

Ἐάν τὸ ποτήριον τὸ ἐμπεριέχον φόρμακον δι' ἀσθενῆ τινα θραυσθῇ ἡ ἀλλως πως κατὰ τύχην τὸ ἱατρικὸν χυθῆ, τοῦτο θεωρεῖται ως βέδαιον τεκμήριον, ὅτι ὁ ἀσθενῆς θέλει ἀναλάθη.

Οὐδέποτε πρέπει νὰ κόπτῃ τὶς τοὺς ὄνυχάς του πρὶν ἀναχωρήσῃ εἰς ταξεδίον, μήπως ἀτιμία τὶς ἐπιπέσῃ εἰς αὐτὸν εἰς τὸ τέρμα τῆς ὀδοιπορίας του. Οὔτε πρέπει νὰ κόπτῃ τὶς τοὺς ὄνυχάς του τὸ ἐσπέρας πρὶν κοιμῆσῃ, μήπως ἀντ' αὐτῶν φυτρώσωσιν ὄνυχες γαλῆς. Προσέτι ἔάν, ἐνῷ κόπτει τὶς τοὺς ὄνυχάς του, πετάξῃ εἰς τὸ ἄκρον τεμάχιόν τι ἔξ αὐτῶν, τοῦτο σημαίνει ὅτι θέλει ἀποθάνητα ταχέως.

«Οταν τὶς ἐπισκεπτόμενός σε κάθηται πλειοτέραν ὥραν παρ' ὅτι σοι εἶναι εύχαριστον, τότε ἐν τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας μετάδαινει εἰς τὸ μαγειρεῖον, ἀναστρέφει τὸ σάρωμα καὶ σκεπάζει αὐτὸν μὲ πανίον τι, καὶ μετὰ τοῦτο φυσᾷ αὐτὸν μὲ φυσητήριον. Οἱ ἀδιάκριτος ένος τότε θέλει ἀναχωρήσει.

Πατήτι Ἰαπωνίας οὐδέποτε ἐπιτρέπει εἰς τὸ παιδίον του νὰ θεωρῇ ἐαυτὸν εἰς κάτοπτρον φοβούμενος μήπως τὸ παιδίον ὅταν ἡλικιωθῇ καὶ νυμφευθῇ κάμη θίδημα τέκνα!

«Οταν ὑπάρχῃ ἐπιδημία εύλογίας οἱ γονεῖς γράφουσι γνωστοποίησιν λέγουσαν, ὅτι τὰ τέκνα των εἶναι ἀπόντα ταύτην δὲ τοιχοκολλῶσιν ἔξω τῆς οἰκίας· τοῦτο θεωρεῖται μέσον προφυλακτικού ἀσφαλέστατον.

Οἱ Ἰαπωνες θάπτουσι τοὺς νεκρούς των μὲ τὴν κεφαλήν ἐστραμμένην πρὸς βορρᾶν, τοὺς δὲ πόδας πρὸς νότον· τούτου ἔνεκα οὐδεὶς Ἰάπων κοιμᾶται εἰς τοιαύτην θέσιν ἀν καὶ αὕτη εἶναι ἡ ὑγιεστάτη.

«Οταν ἐκβάλῃ τὶς ὁδόντα, βίπτει μὲν αὐτὸν ἐπὶ τῆς στέγης τῆς οἰκίας, ἔάν εἶναι ἐκ τῆς κάτω σιαγόνος· θάπτει δὲ ὑπὸ τὰ

θεμέλια, ἔάν εἶναι ἐκ τῆς ἀνω ὅπως φυτρώσῃ νέος ὁδούς εἰς τὴν θέσιν του.

Ἐάν γυνὴ πατήσῃ ἐπὶ τοῦ φλοιοῦ ώοῦ, θέλει χάσει τὰς φρένας της: ἔάν δὲ ἐπὶ ξυραφίου, τοῦτο θέλει ἀμβλυθῆ.

Ἐάν ἀναφλεχθῇ ἡ κόμη ἀνδρός, οὗτος θέλει χάσει τὰς φρένας του.

Κοράσιον ὅπερ δαγκάνει τοὺς ὄνυχάς του, θέλει γεννᾷ τέκνα μὲ δυσκολίαν, ὅταν ὑπανδρευθῇ.

Ἐάν παιδίον ἀκουμβήσῃ ὅπλον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του, δὲν θέλει αὐξήση πλέον κατὰ τὸ ἀνάστημα.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὰ παιδία νὰ μετρῶσι τὸ ὕψος των, οὐδὲ νὰ φέρωσι φορτία ἐπὶ τῆς κεφαλῆς των, διότι τοῦτο ἥθελεν ἐμποδίσει τὴν αὐξήσην των. Σημειωτέον δέ, ὅτι σπανίως βλέπει τὶς εἰς τὴν Ἰαπωνίαν ἀνδρας ἡ γυναῖκας φέροντας φορτία ἐπὶ τῆς κεφαλῆς των καθὼς ὑπάρχει συνήθεια εἰς τὴν Εὐρώπην.

Τὰ κοράσια καὶ τὰ παιδία ἀτίνα τρώγουσι τὸ κεκαυμένον ὄρύζιον τὸ ὅπιον μένει εἰς τὸν πυθμένα τοῦ λέβητος, θέλουσι λάβει εἰς γάμου συζύγους, ὃν τὸ πρόσωπον εἶναι σημαδευμένον ὑπὸ τῆς εὐλογίας.

«Οστις πίνει ὑδωρ ἡ τέιον ἐξ ἀγγείου στενολαίμου ἀντὶ ἐκ ποτηρίου, θέλει ἀποκτήσῃ τέκνα ἔχοντα στόμα ως τὸ φύγος τοῦ χοίρου.

Ἐάν δὲ τις, πορευόμενος ἵνα φαρεύσῃ, συναντήσῃ καθ' ὁδὸν ιερέα, δὲν θὰ πιάσῃ τίποτε.

ΜΕ ΛΕΓΟΥΝ ΝΑ ΜΗ ΨΑΛΛΩ

Μὲ λέγουν νὰ μὴ ψάλλω· φαντασθῆτε!

νὰ καταπνίξω πάντα μου παλμόν,
νὰ εἴπω πρὸς τοὺς στόνους μου «πνιγεῖτε»
νὰ κλαίω μὲ γελῶντα δρθαλμόν.

Θεέ μου, τόσα δῶρα λοιπὸν μάτην
διέχυσεν δὲ ἀπειρός σου νοῦς,
τὴν καλλονὴν παντοῦ τὴν ὑπερτάτην
ὑπὸ τοὺς σαπερέρινους οὐρανούς.

Τὸν ἔρωτα, τὸ ρόδον, τὴν ἐλπίδα,
τῆς ἀγδόνος τὸ ἄσμα τὸ φεμέδον,
παντοῦ τοῦ πνεύματός σου τὴν σφραγίδα,
ἵνα σιγὰ τὸ στήθος μου βωβόν;

Σύρος, 1875

I. Γ. ΦΡΑΓΚΙΑΣ

ΙΟΥΛΙΟΣ ΓΡΕΒΥ

«Ο νῦν πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας ἐξελέχθη τοιοῦτος τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1879 μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ Μακμαΐων. Ο Γρεζόν ἐγεννήθη τὸ 1813, ἐσπούδασε τὰ νομικὰ καὶ ως συνήγορος μετεχειρίσθη τὴν εὐγλωττίαν αὐτοῦ πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ῥίζοσπαστῶν. Τῷ 1848 διωρίσθη εἰσαγγελεὺς τοῦ νομοῦ του καὶ ἐπείτα ἐξελέχθη μέλος τῆς Συντακτικῆς Συνελεύσεως, ἐν ἡ ἐθαυμάσθη διὰ τὴν ὑπεράσπισιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς προεδρείας. Μετὰ τὸ πραξικόπημα περιωρίσθη εἰς τὴν ἔξασκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός του καὶ μόνον κατὰ τὸ 1868 ἐπανῆλθεν εἰς τὸ πολιτικὸν στάδιον.

ΗΛΙΑΣ ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

Δὲν είναι τοῦ παρόντος νὰ βιογραφήσωμεν ἐν ἐκτάσει τὸν ἀείμηντον Ἡλίαν Τανταλίδην († 1876), ἀλλως τε καὶ οὐκ ὅλιγα ἐγράφησαν περὶ τοῦ ἀτυχοῦς ποιητοῦ τῆς Κεράτσας, τῶν Ἰδιωτικῶν Στιχουργῆμάτων τῆς Παιδικῶν ἀσμάτων, ὑπὸ πολλῶν καὶ μάλιστα ὑπὸ τοῦ φίλου αὐτοῦ κ. Ι. Ισιδωρίδου Σκυλίτση ἐν τῷ αὐτῷ τοῦ Παρνασσοῦ. Τίς ἀγνοεῖ ὅτι ἡ τυφλὴ ἀλλὰ περι-